

Nr 104.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordningar om kommunal progressivskatt och om utjämningskatt; given Stockholms slott den 22 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

dels förordning om kommunal progressivskatt;

dels förordning om utjämningskatt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

Förordning om kommunal progressivskatt.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Kommunal progressivskatt skall i enlighet med vad här nedan stadgas utgöras till landsting och städer, som ej deltaga i landsting.

2 §.

Fysisk person ävensom annan juridisk person än svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag samt svenskt kommanditbolag skall utgöra kommunal progressivskatt, därest det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet överstiger 3,000 kronor, sedan, i fråga om skattskyldig, som avses i 69 § kommunalskattelagen, avdragits ett belopp, motsvarande till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktig inkomst, för vilken jämlikt sagda lagrum kommunal skatteplikt ej föreligger.

Svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag eller svenskt kommanditbolag skall utgöra kommunal progressivskatt, försåvitt den enligt 18 § b) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för bolaget beräknade inkomstprocenten överstiger 6.

Skattskyldig, som avses i 18 § d) i nyssnämnda förordning, ävensom rusdrycksförsäljningsbolag samt annan försäkringsanstalt än aktiebolag skola ej erlagga kommunal progressivskatt.

3 §.

Det till kommunal progressivskatt beskattningsbara beloppet utgör för en var skattskyldig det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, beträffande försäkringsaktiebolag i den mån detta belopp belöper på aktieägarna i denna deras egenskap, samt beträffande skattskyldig, som avses i 69 § kommunalskattelagen, efter avdrag, som i 2 § första stycket sägs.

4 §.

1 mom. För andra skattskyldiga än svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag samt svenska kommanditbolag utgår skatten:

för den del av det till kommunal progressivskatt beskattningsbara beloppet, som överstiger

3,000 kronor men ej	9,000 kronor med	0.5 procent	
9,000 » » »	15,000 » » »	1 »	»
15,000 » » »	35,000 » » »	2 »	»
35,000 » » »	60,000 » » »	3 »	»
60,000 » » »	100,000 » » »	4 »	»
100,000 » » »	5 »	,

dock att skatten icke må i något fall överstiga 4.5 procent av det beskattningsbara beloppet.

För svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag och svenska kommanditbolag utgår skatten å det beskattningsbara beloppet med ett procenttal, som utgör tre fyrtiondelar av det belopp, varmed den enligt 18 § b) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknade inkomstprocenten överstiger 6, dock att skatten ej må i något fall överstiga 3.75 procent av det beskattningsbara beloppet. Vid skattens uträkning iakttages, att inkomstprocenten avrundas till närmast högre jämna tiondel.

2 mom. Progressivskatt upptages i jämna kronor, så att belopp, som ej uppgår till fullt krontal, bortfaller.

3 mom. Rörande fördelning på äkta makar av det för dem gemensamma skattebeloppet skall stadgandet i 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning. I fråga om skattskyldig, som avses i 69 § kommunalskattelagen, skall därvid såsom taxerat belopp anses det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet med avdrag av det belopp, som avdragits vid fastställande av det till kommunal progressivskatt beskattningsbara beloppet.

5 §.

Skattskyldig taxeras till kommunal progressivskatt å den ort, där han taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Kommunal progressivskatt, som erlägges av svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag, svenskt kommanditbolag eller svensk ekonomisk förening, skall utgå till det eller de landstingsområden eller den eller de i landsting ej deltagande städer, där den skattskyldige taxeras till kommunal inkomstskatt eller, om han icke taxeras till sådan skatt, där taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt sker. Är bolaget eller föreningen till kommunal inkomstskatt taxerad inom flera landstingsområden eller i landsting ej deltagande städer, skall progressivskattebeloppet uppdelas mellan dessa efter förhållandet mellan de till jämna hundratal kronor reducerade belopp, som inom varje landstingsområde eller stad utgöra summan av den skattskyldiges uppskattade inkomster eller, beträffande inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse, uppskattade nettointäkter. Därest vid sådan fördelning annat landstingsområde eller annan stad än där den skattskyldige taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skulle erhålla progressivskattebelopp understigande

1,000 kronor, skall sådant skattebelopp tillföras sistnämnda landstingsområde eller stad.

Annan skattskyldig än nu sagts skall erlægga kommunal progressivskatt till det landstingsområde eller den i landsting ej deltagande stad, där han taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, därest hemortskommun för honom saknas, i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål. Skatt för gemensamt kommunalt ändamål skall användas till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan.

6 §.

Den, som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till kommunal progressivskatt att utgå med belopp, som genom det förfarande, vilket föranlett eftertaxeringen, blivit undandraget.

7 §.

1 mom. Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om kommunal progressivskatt.

2 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom förmäles i 29 § eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom nu förmäles, må Konungen förklara, att kommunal progressivskatt skall av skattskyldig utgöras till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av det på grundval av överenskommelsen eller beslutet fastställda beskattningsbara beloppet, än skatten skulle utgjort av det beskattningsbara belopp, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

8 §.

Där dödsbo jämlikt 24 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla ifråga om kommunal progressivskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928.

Beträffande efterbeskattning och efterdebitering av kommunal progressivskatt, som skolat utgöras enligt äldre förordningar, skola dessa fortfarande äga tillämpning.

Förslag
till
Förordning om utjämningskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Till staten skall erläggas utjämningskatt för användning i den ordning, som är särskilt stadgad, till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan.

2 §.

Utjämningskatt utgöres av en var till kommunal progressivskatt skattskyldig å den ort, där han taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

3 §.

Utjämningskattens grundbelopp utgör en tredjedel av det belopp, varmed kommunal progressivskatt för den skattskyldige skall sammanlagt utgå.

Kungl. Maj:t bestämmer årligen, huru stor del av hela grundbeloppet skall det året uttagas.

4 §.

I fråga om utjämningskatten skall vad i 7 och 8 §§ förordningen om kommunal progressivskatt stadgas äga motsvarande tillämpning.

5 §.

För tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med cheferna för social- och ecklesiastikdepartementen anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg:

I motiveringen till förslaget till kommunalskattelag har jag redogjort för de skäl, som föranlett mig att föreslå, att den nuvarande kommunandelen av kommunala progressivskatten skall tillfalla landsting och städer, som ej deltaga i landsting, samt att, i stället för den nuvarande utjämningsandelen, skall uttagas en särskild statsskatt, benämnd utjämnings-skatt (sid. 289 ff.).

Jag övergår nu till att i korthet motivera detaljbestämmelserna rörande nämnda båda slag av skatter.

Förslaget till förordning om kommunal progressivskatt.

1 §.

Denna paragraf har i kommunalskattekommitténs förslag till kommunalskattelag sin motsvarighet i ett stadgande i 2 §. Ett ändrat innehåll av paragrafen betingas därav, att skatten ej skall liksom nu tillfalla primärkommunerna.

2 §.

I 88 § första och tredje styckena av kommittéförslaget angives gränsen för skattskyldighet till kommunal progressivskatt. Dessa bestämmelser hava sin motsvarighet i förevarande paragraf. Vissa olikheter förekomma dock.

I den mån juridisk person betalar allenast proportionell inkomst- och förmögenhetsskatt till staten, bör han, enligt vad jag på tal om deras beskattning i allmänhet utvecklat, vara befriad från utgörande av kommunal progressivskatt. Detta innebär, att försäkringsanstalt skall erlagga kommunal progressivskatt för allenast den del av sin inkomst, som belöper på aktieägarna i denna deras egenskap, samt att ideella föreningar,

stiftelser m. fl. bliva helt fria från kommunal progressivskatt. Likaledes böra systembolag, enligt vad jag tidigare utvecklat, vara helt fria från dylik skatt, även om de äro aktiebolag.

Kommunalskattekommittén har föreslagit skattefrihet från kommunal progressivskatt för sådan inkomst, för vilken kommunal inkomstskatt ej skall utgå. Kammarrätten har ansett, att bestämmelsen härom torde vålla mer besvär, än som skulle uppvägas av motsvarande fördelar. Icke heller jag anser tillräckliga skäl förebragta för en dylik skattefrihet. Dock synes det obilligt, att tjänsteman vid svensk beskickning eller lönat konsulat i utlandet, vilken sedan gammalt är befriad från kommunal-skatt för sina löneförmåner, skall få erlægga kommunal progressivskatt för dessa. Med undantag för detta fall förordar jag bibehållande av gällande regler.

Svenska aktiebolag och solidariska bankbolag äro för närvarande skattskyldiga, om den till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara inkomsten överstiger 6 procent på bolagets kapital. Ändring i denna regel ifrågasättes icke i princip. Däremot bör vid skattskyldighetens bestämmande så anses, som om i nämnda beskattningsbara belopp ingått även utdelning å aktier m. m., varför skattefrihet föreligger.

Någon motsvarighet till den vid 88 § förslaget till kommunalskattelag fogade anvisning synes icke erforderlig.

3 §.

Av vad jag vid föregående paragraf ifrågasatt beträffande den kommunala progressivskatten, följer, att det till kommunal progressivskatt beskattningsbara beloppet stundom blir ett annat än det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet. Detta förhållande har kommit till uttryck i förevarande paragraf.

4 §.

För enskilda skattskyldiga innehåller 4 § samma bestämmelser som 89 § i kommunalskattekommitténs förslag. Även skatteskalen är densamma. Denna har av kommittén uträknats så, att den skulle i stort sett inbringa detsamma som nuvarande kommunandel, om denna helt uttoges, och fyller sålunda de förutsättningar för en lämplig avvägning, som jag i det föregående omnämnt. Jag vill dock erinra, att omläggningen av Orts- och familjeavdragen vid statsbeskattningen medför en viss ökning av de beskattningsbara beloppen. Med hänsyn till den jämförelsevis ringa betydelse, som tillkommer nämnda avdrag i fråga om den kommunala progressivskatten, har jag emellertid ej ansett någon ändring i skatteskalen böra härav föranledas.

Ej heller i fråga om aktiebolagen m. fl. avses någon saklig ändring i förhållande till kommittéförslaget. Det har emellertid visat sig nödvändigt att giva skatteskalen annan form än den har för närvarande, detta

på grund av den medgivna skattefriheten för aktieutdelningar m. m. Skatteprocenten skall nämligen fastställas med ledning av ett belopp, däri den skattefria utdelningen ingår, men denna procentsiffra skall, för att skattebeloppet skall erhållas, tillämpas på det beskattningsbara beloppet. Detta resultat kan endast med svårighet utvinnas genom den nuvarande beräkningsmetoden. Det har emellertid visat sig möjligt att finna en enkel formel, enligt vilken skatteprocenten med största lätthet skall kunna uträknas. Denna formel innebär, att den kommunala progressivskatten med tillägg av utjämningskattens grundbelopp alltid utgör en tiondel av det belopp, varmed inkomstprocenten överstiger 6, d. v. s. att den kommunala progressivskatten utgör $\frac{3}{40}$ eller 0.075 av nämnda belopp. Huru denna beräkningsgrund kommer att verka i förhållande till den nuvarande, framgår av följande sammanställning, som visar, att en i det stora hela mycket god överensstämmelse mellan vad som nu gäller och vad som föreslås kommer att vinnas:

Inkomstprocent	Skatteprocent enligt gällande bestämmelser (max. 3.75)	Skatteprocent enligt förslaget (max. 3.75)	Inkomstprocent	Skatteprocent enligt gällande bestämmelser (max. 3.75)	Skatteprocent enligt förslaget (max. 3.75)
6	0.00	0.00	30	1.75	1.80
8	0.19	0.15	40	2.36	2.55
10	0.30	0.30	50	2.91	3.30
12	0.44	0.45	60	3.40	3.75
16	0.70	0.75	70	3.75	3.75
20	1.01	1.05			

3 mom. i förevarande paragraf motsvarar andra stycket i 88 § kommunalskattekommitténs förslag. Anledningen till vidtagen ändring torde framgå av momentets innehåll.

5 §.

Av den kommunala progressivskattens överförande till landstingen och vissa städer har, såsom av den allmänna motiveringen vid förslaget till kommunalskattelag framgår, ansetts följa, att fördelning på flera landstingsområden eller städer skall ifrågakomma endast då det gäller svenska aktie- m. fl. bolag samt svenska ekonomiska föreningar. I överensstämmelse med ett förslag av kammarrätten torde belopp, understigande 1,000 kronor, ej böra gå till främmande landsting. Fördelning torde nämligen böra ifrågakomma allenast då fråga är om jämförelsevis betydande belopp.

Innebörden av stadgandet i andra stycket om taxering till gemensamt kommunalt ändamål framgår av vad jag anfört i den allmänna motiveringen till förslaget till kommunalskattelag.

6 §.

6 § motsvarar 94 § andra stycket i kommittéförslaget.

Någon motsvarighet till stadgandet i 94 § första stycket har däremot ej intagits i förevarande förordning, enär bestämmelse av dylikt innehåll ansetts böra i stället hava sin plats i taxeringsförordningen.

7 och 8 §§.

7 § 1 mom. motsvarar 95 §, och 8 § motsvarar 99 § i kommunal-skattekommitténs förslag till kommunalskattelag, i vad detta avser kommunal progressivskatt.

Innehållet i 7 § 2 mom. är en konsekvens av motsvarande förslag beträffande den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

Övergångsbestämmelser.

Det torde observeras, att något upphävande av nu gällande bestämmelser angående kommunal progressivskatt ej erfordras, då dessa utom vid efterbeskattning äga tillämpning allenast å förhållanden, som avse taxering t. o. m. år 1927.

Sker efterbeskattning på grund av dessa äldre bestämmelser, bör kommunandel av progressivskatt enligt nämnda bestämmelser tillfalla primärkommun, medan utjämningsandel inflyter till skatteutjämningsmedlens fond.

Förslaget till förordning om utjämningskatt.

Då utjämningskatten automatiskt skall följa den kommunala progressivskatten, synes någon motivering utöver den förut lämnade ej erforderlig. Framhållas må allenast följande.

Utjämningskatten bör, även i de fall då den kommunala progressivskatten fördelas på flera landsting eller städer, i sin helhet utgöras i den kommun, där vederbörande taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt (2 §).

Den nuvarande utjämningsandelens grundbelopp utgör en tredjedel av den nuvarande kommunandelens grundbelopp. Med utgångspunkt från detta förhållande är 3 § formulerad.

Departementschefen uppläser härefter inom finansdepartementet utarbetade förslag till *dels* förordning om kommunal progressivskatt, *dels* förordning om utjämningskatt samt hemställer, att dessa förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Kungl. Maj:ts proposition Nr 104.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla, och skall till riksdagen avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

E. Regnér.